

અરવલ્લી પર્વતમાળામાંથી ખનીજચોરી મામલે કેન્દ્ર સરકાર ઉંઘતી ઝડપાઈ છે

આપણાં દેશમાં કાયમ ભ્રષ્ટાચાર પહેલા થાય છે અને તેના ઉપાયો પછી શોધવામાં આવે છે. તાજેતરમાં જ અરવલ્લી પર્વતમાળા સંદર્ભે પણ આવી જ સ્થિતિ થઈ. દેશની સૌથી પ્રાચીન પર્વતમાળા તરીકે ઓળખાતી અને ચાર રાજ્યો, ગુજરાત, રાજસ્થાન, હરિયાણા અને દિલ્હી સુધી ફેલાયેલી 700 કિ.મી. જેટલી લાંબી અરવલ્લી પર્વતમાળામાં ઘણા સમયથી ખનીજસંપત્તિની ચોરી શરૂ કરી દેવામાં આવી હતી. ખનીજ માફિયાઓ દ્વારા આ ખનીજ સંપત્તિની ચોરી કરાઈ રહી હતી. આ કારણે અરવલ્લી પર્વતમાળાને બચાવવા માટે વળગળ ચાલી રહી હતી. તાજેતરમાં 20 નવેમ્બર 2025ના રોજ સુપ્રીમ કોર્ટે એવો સુકાદો

આપ્યો કે જમીનથી 100 મીટર કે તેથી વધુ ઊંચાઈ ધરાવતી ભૂ-આકૃતિને જ અરવલ્લી પહાડી માનવામાં આવશે. સુપ્રીમ કોર્ટના આ સુકાદાને કારણે અરવલ્લીની 90%થી વધુ પહાડીઓ સંરક્ષાળના દાયરામાંથી બહાર થઈ જાય તેવી સ્થિતિ હોવાથી મોટો વિવાદ ઊભો થયો હતો. વિવાદને પગલે આખરે કેન્દ્રીય પચાવરણ , વન અને જળવાયુ પરિવર્તન મંત્રાલયે સમગ્ર અરવલ્લી રેન્જમાં નવી માઇનિંગ લીજ બરી કરવા પર રોક લગાવી દીધી છે. કેન્દ્રએ રાજ્ય સરકારોને અરવલ્લીમાં કોઈપણ પ્રકારના નવા ખનન પટ્ટા આપવા પર સંપૂર્ણ પ્રતિબંધ મૂકવાના નિર્દેશો બરી કર્યા છે. આ પ્રતિબંધો સમગ્ર અરવલ્લી પર સમાનરૂપે લાગુ પડશે.

જીવનમાં હારો નહીં

દૃશ્ય પહેલું- એક વેપારી, વેપારમાં બહુ મોટી ખોટ ગર્ઈ, ગાડી બંગલા વેચાઈ ગયા. જીવનમાં આર્થિક તકલીફ એવી આવી કે જીવન બદલાઈ ગયું, વેપારી નિરાશ અને હતાશ થઇ ગયો તેણે માની લીધું કે માઠું નસીબ જ ખરાબ છે. નહિ તો આવા ધિક્તા દંદામાં ખોટ કઈ રીતે બનય? તેણે સ્વીકારી લીધું કે પોતે બદનસીબ છે અને હવે આ જ માઠું જીવન છે. મારે ગરીબીમાં જ દિવસો વિતાવવા પડશે, હવે જીવનમાં કોઈ બદલાવ થવાનો નથી. છેલ્લા શ્વાસ સુધી આમ જ જીવવું પડશે માંડ બે દેકાના હારો જેટલું કમાઈ લઉં તોય ભડું... વેપારી નિરાશા હારાશામાં જીવનમાં હારી ગયો.

દૃશ્ય બીજું

એક વેપારી, વેપારમાં બહુ મોટી ખોટ ગર્ઈ, ગાડી બંગલા વેચાઈ ગયા. જીવનમાં આર્થીક તકલીફ એવી આવી કે

કે આવતીકાલ બદલાશે. જીવનમાં કોઈ બદલાવ આવશે, ધિક્તો વેપાર હતો, ખોટ ગર્ઈ પણ ફરી મહેનત કર્ણુ તો ફરી વેપાર પાંટે ચડશે. કોઈ ખરાબ કર્મની સમાજ થઈ છે પણ સારા કર્મોનું ફળ પણ મળશે. તેને પ્રયત્નો છોડ્યા નહીં. વેપારી જીવનમાં હાર્યો પણ જીવન હારી ગયો નહીં.

તે દૃશ્યમાં પરિસ્થિતિ લગભગ સરખી છે પણ થોડી જુદી છે. બંને વેપારીઓને જીવનમાં હાર મળી છે.

પહેલા દૃશ્યમાં વેપારી હાર મળવાથી નિરાશ અને હતાશ થઈને બેસી ગયો છે તે ફરી ઉભો થઈ નહિ શકે, તેણે આશા ગુમાવી દીધી છે એટલે તેનું જીવન સુધવાની શક્યતા નહીવત જેવી જ છે. જીવનમાં એક હાર મેળવીને તે જીવન હારી ગયો છે.

બીજા દૃશ્યમાં વેપારી હાર મળવાથી નિરાશ થયો છે પણ આશા ગુમાવી નથી, તેને આશા છે કે મારી આવતીકાલ ચોક્કસ સુધરશે. જીવનમાં હાર મળી છે પણ તે જીવન હાર્યો નથી. જીવનમાં કોઇપણ સંજોગોમાં, ઉતાર ચઢાવમાં જે વ્યક્તિ આશા જીવંત રાખે છે, આવતીકાલ સરખીજ હશે તેવા વિશ્વાસ સાથે મહેનત ચાલુ રાખે છે. જીવન સુદારવાના સપના જીવંત રાખે છે તેના જીવનમાં બદલાવ ચોક્કસ આવે જ છે. જીવનમાં મુશ્કેલીઓ વખતે નિરાશ થાવ, થાકી બાવ કે હારી બાવ તેનો વાંધો નથી પણ મન મજબૂત રાખો અને આશા જીવંત રાખો. કાલે જીતી જઈશ તેવી હિમત રાખો. હંમેશા યાદ રાખો કે જીવનમાં હાર ભલે મળે પણ એક હારમાં જીવન હારી જવું નહીં.

કેન્દ્રીય પચાવરણ , વન અને જળવાયુ પરિવર્તન મંત્રાલય દ્વારા બરી કરાયેલા લેખિત નિવેદન અનુસાર, આ આદેશનો હેતુ રાષ્ટ્રીય રાજધાની ક્ષેત્ર સુધી ફેલાયેલી સતત ભૂસ્તરશાસ્ત્રીય ચૂંખવા તરીકે અરવલ્લીનું રક્ષણ કરવાનો અને તમામ અનિયમિત ખનન પ્રવૃત્તિઓને રોકવાનો છે. પરંતુ આદેશ સુધી ખનીજ સંપત્તિની ચોરી થઈ ગઈ તેનું ચું? અરવલ્લી પર્વતમાળા ગુજરાતથી રાજસ્થાનના અજમેર અને જયપુર થઈને હરિયાણાના દક્ષિણ ભાગમાં પ્રવેશ કરે છે અને ત્યાંથી દિલ્હીના દક્ષિણ ભાગ સુધી ફેલાયેલી છે. દિલ્હી પહોંચતા આ પર્વતમાળા મેદાન બની જાય છે. અમદાવાદમાં સ્થિત ગુલબાઈ ટેકરો અરવલ્લી પર્વતમાળાનો એક ભાગ છે. અરવલ્લી પર્વતમાળાનો 80 ટકાનો ભાગ રાજસ્થાનમાં આવેલો છે. અને આ પર્વતમાળા રાજસ્થાનને ઉત્તર અને દક્ષિણ આમ બે ભાગોમાં વહેંચે છે. દિલ્હીનું રાષ્ટ્રપતિ ભવન રાયશાહા પર્વત પર તૈયાર કરાયું છે જે અરવલ્લી પર્વતમાળાનો એક ભાગ છે. અરવલ્લીની સૌથી ઉંચી ટોચ જેનું નામ ગુરૂશિખર છે.

ચાલો, પર્યાવરણની સાથોસાથ જાતનો પણ વિનાશ નોંતરીએ

માનવજાતના અસ્તિત્વ સાથે ભૂખ અનિવાર્યપણે સંકળાયેલી છે. માનવસંસ્કૃતિના વિકાસની સાથોસાથ જરૂરિયાતનું જે વ્યાપારીકરણ થવા લાગ્યું એમાં ભૂખનું, એટલે કે તેને સંતોષવાનું પણ એક બજાર ઊભું થયું. ભૂખને સંતોષતો ખોરાક, ખોરાક સાથે સંકળાયેલો સ્વાદ અને એ રીતે સ્વાદિષ્ટ ખોરાક ખાવાથી મળતો સંતોષ તેમજ આનંદ પ્રાપ્ત થાય એટલે ભોજનનો પહેલો તબક્કો પૂરો થયો ગણાય. પછીના બન્ને તેના પાચન અને તેની સાથે સંકળાયેલાં પોષકમૂલ્યો આવે. અલબત્ત, છેલ્લા કેટલાક દાયકાઓમાં ભૂખને સંતોષતું જે બજાર કાલ્યું એમાં સૌથી પહેલો ભોગ પોષણમૂલ્યોનો લેવાતો. સ્વાદનો બોજ અને રીતે લેવાયો છે એનો અંદાજ સુદાં ન આવે. કેટલીય મોટી મોટી ખાદ્ય કંપનીઓ સ્વાદ, ભૂખ અને આનંદ જેવી આપણી સાહજિક વૃત્તિઓનો ગેરલાભ લઈને એ પ્રકારનો અલ્પ પ્રોસેસ ખોરાક બજારમાં મૂકતી રહી છે કે એને ખાવા માટે માણસ રીતસરનો બેક્રાબ થઈ જાય. મગજ પર તેની એવી અસર થાય કે વારંવાર એને ખાવાની ઈચ્છા થતી રહે. નશીલાં દ્રવ્યોની ઈચ્છા આવા ખોરાકની પણ લત પડી જાય, જે આખરે સ્થળતા, ડાયાબિટીસ અને બીજા અનેક લાંબા ગાળાની બિમારીઓમાં પરિણમે.

નશીલાં દ્રવ્યો કાનૂની રીતે નિયંત્રીત છે, તેની પર લેવણીઓ લખેલી હોય છે કે તેનાથી થતા નુકસાનની જાણકારી જાહેરખબરો દ્વારા અપાતી રહે છે. તેની સરખામણીએ આવા ખાદ્ય પદાર્થો આપણી આસપાસ મળી રહે છે, આપણે તેને હાંશે હાંશે ખાપટીએ છીએ, અને કેટલાક કિસ્સામાં પોતાને એના વિના ન ચાલવું હોવાનું ગૌરવ પણ લેતા રહીએ

આમ થવાનું કારણ શું? એ હકીકત છે કે આ રીતનો તૈયાર નાસ્તો કે ભોજન મોટે ભાગે ખાંડ, મીઠું, રિકાઈનુંડ કાર્બોહાઈડ્રેટ્સ તેમજ સેચ્યુરેટેડ ફેટ્સથી ભરપૂર હોય છે. તેના ઊપયોગની અવધિ વધારવા તેમજ સ્વાદમાં વૃદ્ધિ કરવા માટે તેને જટિલ ઔદ્યોગિક પ્રક્રિયાઓમાંથી પસાર કરવામાં આવે છે. આને

સમોસાને ‘પ્રોસેસ ફૂડ’ની શ્રેણીમાં મૂકી શકાય. એનો મતલબ છે તેનું પ્રાકૃતિક રૂપ બદલી નાખવામાં આવ્યું છે. આવા ખોરાકમાં પણ મીઠું, ખાંડ અને ટ્રાન્સ ફેટના વધુ પ્રમાણને લઈને મધુપ્રમેહ જેવી બિમારીનું જોખમ રહેતું હોય છે.

આ જ સમોસાનું ઉત્પાદન વિશાળ પાયે કરવામાં આવે ત્યારે તેમાં પ્રિઝર્વેટિવ, ફ્લેવર એનુંહેનુંસર, સ્ટેબીલાઈઝર તેમજ નિયંત્રણ કરતાંય વધુ સ્પષ્ટગતિનો છે. હવા, પાણી, પર્યાવરણ બધાનો ખો વળવાની પ્રક્રિયા ચરમ સીમાએ હોય તો આ સ્પર્ધામાં ખોરાક શા માટે પાછળ રહે? - આ લેખમાં પ્રગટ થયેલાં વિષયો લેખકનાં પોતાના છે.

ઈકો-નોમિક્સ ડૉ.જયનારાયણ વ્યાસ

બજેટ આવવાનું છે તે પહેલાં સંસદની એસી-તેસી કરી કોઈ પણ ચર્ચા વગર લોકોના ગજવામાંથી ૬૦૦ કરોડ રૂપિયા સેરવી લેનાર કેન્દ્ર સરકાર પોતાની નૈતિકતા અને પાર્લામેન્ટ પ્રત્યેની પ્રતિબદ્ધતાની વાત નથી કરતી પણ એ તો એમ કહે છે કે, ૨૧૫ કિ.મી.ના પ્રવાસ ઉપર કોઈ ભાડા વધારો નહીં થાય

૬૦૦ કરોડ રૂપિયાનો વધારાનો બોજ રેલવે મુસાફરો ઉપર ઝીંકી દેવામાં આવ્યો છે.

મથમ વર્ગ જે હમેશા બે છેડા બેગા કરવા મથતો રહે છે, તેમના

સંપતિ હોય એટલે ખનીજ માફિયા કામે નહીં લાગે તો જ નવાઈ હોય. અરવલ્લી પર્વતમાળાને ખોદી કાઢવાની પ્રવૃતિ ઘણા સમયથી ચાલી રહી હતી. જેનો ભારે વિરોધ પણ થઈ રહ્યો હતો પરંતુ કેન્દ્ર સરકાર દ્વારા તેની પર ઘ્યાન આપવામાં આવ્યું નહોતું. હાલમાં જ્યારે સુપ્રીમ કોર્ટે સુકાદો આપ્યો ત્યારે કેન્દ્ર સરકાર ઉઘમાંથી બગી હતી. કેન્દ્રના નિર્દેશને પગલે ભારતીય વન સંશોધન અને શિક્ષણ પરિષદ (ICFRE) ને સમગ્ર અરવલ્લી પ્રદેશમાં સતત પાણકામ માટે એક વ્યાપક, વૈજ્ઞાનિક યોજના તૈયાર કરવાના નિર્દેશો આપ્યા છે. આ યોજનામાં પચાવરણીય અસર અને પારિસ્થિતિક વહીવ ક્ષમતાનું મૂલ્યાંકન કરવાની સાથે-સાથે પારિસ્થિતિક રીતે સંવેદનશીલ અને સંરક્ષાળની દૃષ્ટિએ મહત્વપૂર્ણ વિસ્તારોની ઓળખ કરશે. પુનર્યાપન અને પુનર્વસનના ઉપાયો નિર્ધારિત કરશે. આ યોજનાને સંબંધિત હિતધારકો સાથે પરામર્શ આપે સાર્વજનિક કરવામાં આવશે. કેન્દ્ર સરકારના નિવેદન મુજબ સમગ્ર અરવલ્લી

વિસ્તારમાં ખનનથી સંરક્ષિત અને પ્રતિબંધિત વિસ્તારોના દાયરાને વધુ વધારવામાં આવશે. અરવલ્લી પર તૈયાર કરવામાં આવી રહેલા પ્લાનમાં તેનું ખાસ ધ્યાન રાખવામાં આવશે. બેકે, સરકાર પર કોઈને ભરોસો નથી. અરવલ્લીને બચાવવા અને તેની સુરક્ષા માટે 1000 કિલોમીટર લાંબી ‘અરવલ્લી આંદોલન’ જનચાત્રાનો બુધવારે સિરોહીના માઉન્ટ આબુમાં અર્બુદા દેવી મંદિરથી પ્રારંભ થયો હતો. યાત્રાનું નેતૃત્વ રાજસ્થાન સુનિવર્સિટી (વચપુર)ના પૂર્વ વિદ્યાર્થી સંઘ પ્રમુખ નિર્મલ ચૌધરી કરી રહ્યા છે. આ યાત્રા સફળ થશે કે કેમ તે સમય પહેલે, પરંતુ વિવાદ વધુ વકરે તે કહેવા કેન્દ્ર સરકારે આદેશો આપી દીધા છે. બેકે, સત્વ એ છે કે કેન્દ્ર સરકારે પહેલેથી જ બગવાની જરૂરીયાત હતી. દેશમાં દરિયાકિનારા સલામત નથી, રેલીખનને કારણે નદીઓ સલામત નથી, હવે હદ થઈ ગઈ છે, કારણ કે દેશમાં પર્વતો પણ સલામત નથી. કેન્દ્ર સરકાર ખનીજ સંપત્તિની ચોરી થાય તે પહેલા જ બગશે તો જ દેશમાં પર્વતો બચશે તે નક્કી છે.

કરિયાણાની દુકાનો, સુપર માર્કેટ, પાનના ગલ્લા વગેરે તો ખરા જ, શાળાની કેમ્પિનમાં પણ આ પડીકાંઓએ પગપેસારો કરી દીધો છે. કેટલાંય માવતરો પોતાનાં બાળકોને આનંદભરે અને ગૌરવભરે આવાં પડીકાં લેવી આપે છે. વધારેલા મહત્વ, સેવ, ચેવડો જેવા એક સમયે ઘરઘરાઉ ગણાતા નાસ્તા હવે આ શ્રેણીમાં આવી ગયા છે. એ સસ્તા છે, જરૂરિયાત મુજબના નાનામોટા પેકિંગમાં મળે છે, અને આક્રમક રીતે તેનું માર્કેટિંગ કરવામાં આવે છે. મુરકેલી એક જ છે. નશીલાં દ્રવ્યોની જેમ તેની પર ક્યાંય ચેતવણી મૂકાયેલી હોતી નથી.

વર્તમાન યુગમાં જેમ રાજકારણ નાગરિકોના ઘરમાં, દરવાજો ખટખટાવ્યા વિના પ્રવેશી ગયું છે અને અડિગો જમાવી દીધો છે, એવું જ આ ખોરાકી ઝેર બાબતે કહી શકાય. એક મનને દુષિત કરે છે, અને બીજું તનને. આબાલવૃદ્ધ સહુ કોઈ આ ખોરાકી ઝેર આનંદપૂર્વક લઈ રહ્યા છે. તેમાં રહેલા અતિરાશ મસાલા સ્વાદેન્દ્રીયને ખતમ કરી નાખે છે.

સિગારેટ, બીડી કે અન્ય નશીલાં દ્રવ્યો જેવી દેખીતી ખરાબ અસર ન હોવાથી આ બાબતે વ્યક્તિગત સ્તરે જાગૃતિ ઓછી છે, યા છે તો એની ગંભીરતા જોઈએ એવી નથી. હજી આપણા દેશમાં તેનો ઊપયોગ વરસોવરસ વધી રહ્યો છે અને નવા નવા વર્ગોમાં તે પ્રસરી રહ્યો છે. કાનૂની નિયંત્રણ ક્યારે લદાશે એ ખબર નથી, અને લદાશે તો પણ એ કેટલાં અસરકારક હશે એ કલ્પનાનો વિષય છે. સવાલ કાનૂની નિયંત્રણ કરતાંય વધુ સ્પષ્ટગતિનો છે. હવા, પાણી, પર્યાવરણ બધાનો ખો વળવાની પ્રક્રિયા ચરમ સીમાએ હોય તો આ સ્પર્ધામાં ખોરાક શા માટે પાછળ રહે? - આ લેખમાં પ્રગટ થયેલાં વિષયો લેખકનાં પોતાના છે.

જીવનની ફિલોસોફી ત્રણ શબ્દોમાં

વ્યક્તિનો જીવનક્રમ એટલે જન્મ અને મૃત્યુ વચ્ચેનું અંતર પણ આ બી અને ડી વચ્ચે આવતો સી એટલે કે પસંદગી. એટલે કે તમો કેવું જીવન જીવો છે તે આ પસંદગી ગણમાં આવતા શબ્દો ખૂબ જ મહત્વના છે. (1) આહાર વિહાર આચાર તંદુરસ્ત જીવન માટે ખોરાકની પસંદગી સુયોગ્ય અને ઉમરને ધ્યાનમાં લઈને કરવી જોઈએ. જીવનક્રમમાં વિહાર એટલે હસતાં-ફરતાં રહેવું. શારીરિક ક્ષમતાને અનુસાર નાના નાના પ્રવાસ-કુટુંબ સાથે માણો. જીવનક્રમમાં આચાર એટલે વાણી વર્તન અને વ્યવહાર સારો રાખો. (2) તન, મન અને ધન : તન એટલે શરીરની કાળજી રાખો. મનમાં હમાચા પાછળની ઘેલછા ઓછી રાખો. અંતમાં ચાલશે, ભાવશે અને ગમશે. સિધ્ધાંતો સાથે અનુકૂળતા રાખો. બસ જીવનમાં અમલ કરો એ ભરપૂર જિંદગી માણો. **સંદેર રોડ, સુરત - દીપક બી. દલાલ**

‘સાલમપાડ’ તો સુરતમાં જ ખાવા મળે !

શિયાળો માગશરમાં શરૂ થાય એટલે સુરતીઓનાં ઘરે ઘરે સાલમપાક બનાવવાનું ચાલુ થઈ જાય. આમ તો શિયાળામાં વસાણાં ખાવાથી આખું વરસ શરીરમાં પોષણ મળી રહે છે અને રોગપ્રતિકારક શક્તિ જળવાય રહે છે. શિયાળામાં અડદિયા પાક, મેંથી પાક અને સાલમપાક જેવા વસાણાં દરેક સુરતીઓ ખાય છે. ‘સાલમપાક’ સુરતીઓ માટે વસાણાનો શહેનશાહ છે. ઝાંપાબજારમાં આવેલી એક મિકાઈની દુકાનમાં બોડં મારવામાં આવતું હતું. ‘દુધનું ઔસડ’ બાળવામાં આવે અને તે દુધનાં માવામાં ઘી નાંખી ચૂલે મુકવામાં આવે જેમાં વિવિધ જાતના તેજાના જેવા કે સફેદમરી, સુંઠ, સફેદ મુસળી, સાલમ, માપસર નાંખવામાં આવે છે અને સાથે ખારેક અથવા ખજૂર, શીંગોળાનો લોટ, મગજારી, કાજુ, બદામ, અંજીર જેવા સુકામેવા નાંખવામાં આવે છે. તે મિશ્રણને જામ ખંભાળિયા ધીમાં સોતળવામાં આવે છે. છેલ્લે એલચી, જાયફળ, જાવંત્રી નાંખવામાં આવે છે. આ રીતે સાલમપાક બની ગયા પછી તાવડીમાં પાથરી બીજા દિવસે ઉપર ધી અને પિસ્તાથી ગાર્નિશ કરવામાં આવે છે. સાલમપાક માત્ર સુરતમાં બનાવવામાં આવે છે કે સુરતની મિકાઈની દુકાનમાં જ મળે છે. સુરતીઓ ઉત્તરારણ સુધી સાલમપાક આરોગી આખું વરસ તંદુરસ્ત રાકે છે.

સલાબતપુરા, સુરત- કિરીટ મેવાલા
બાંગ્લાદેશમાં હાલમાં જે અરાજકતા અને અસ્થિરતા છે તેણે માત્ર દેશની આંતરિક શાંતિને જ હચમચાવી નાખી નથી, પરંતુ સમગ્ર દક્ષિણ એશિયાની સુરક્ષા અને માનવીય મૂલ્યો અંગે પણ ગંભીર પ્રશ્નો ઉભા કર્યા છે. કહરપંથી દળોના બેકાબૂ ઉદય, ટોળા દ્વારા હિંસામાં વધારો અને કાયદો અને વ્યવસ્થાના ભંગાણથી લઘુમતી હિન્દુ સમુદાયમાં ભય અને અસુરક્ષાનું વાતાવરણ ઉભું થયું છે. ચિન્તાગોળમાં બનેલી હૃદયદ્રાવક ઘટનાએ આ સત્યને વધુ ફૂરાવીથી ઉજાગર કર્યું છે. એક મુસ્લિમ સાથીએ, નાની વ્યક્તિગત અદાવતને કારણે, ભીડને જાહેર કર્યું કે દીપુ નામના એક યુવક પયગંબર મુહમ્મદ વિશે અપમાનજનક ટિપ્પણી કરી છે. આ ખોટા આરોપથી ટોળા ઉછરેશ્યા, અને મામલો ઝડપથી મોબ લિંચિંગમાં ફેરવાઈ ગયો. પ્રશ્ન એ રહે છે: શું લોકશાહી દેશમાં લઘુમતીઓએ પોતાની સુરક્ષા માટે પહેલ કરવી જોઈએ? બાંગ્લાદેશમાં હિન્દુઓની બગડતી પરિસ્થિતિ એ વાતનો પુરાવો છે કે સુરક્ષા એજન્સીઓ રાજકીય દબાણને કારણે મૂક પ્રેક્ષક બની રહી છે અથવા નિષ્ક્રિય રહી છે. આજે, બાંગ્લાદેશના રસ્તાઓ અને સોશિયલ મીડિયા પર ભારત વિરોધી પ્રચાર, ખોટી અફવાઓ અને નફરત ફેલાવતા મીડિયા જૂથો સક્રિય છે. આની સીધી અસર ત્યાં રહેતા હિન્દુઓ પર પડી રહી છે.

સુરત - કાંતિલાલ માંડોલ નેશનલ હેરલ્ડ કેસ- સડેલી ન્યાય વ્યવસ્થાનું ઉદાહરણ
૨૦૧૩માં સુશ્રમણ્મય સ્વામીએ નેશનલ હેરલ્ડ કેસ દાખલ કર્યો. તેની પર દિલ્હીની પટિયાલા કોર્ટે સંજ્ઞાન લઈને તેને સુનાવણીને યોગ્ય માન્યો. કોર્ટે સંજ્ઞાન ન લે તે માટે મોટા મોટા વકીલોની એક ટોળીએ હાઈકોર્ટ અને સુપ્રીમ કોર્ટ સુધી પહોંચી. પણ બંને કોર્ટોને આમાં કંઈ જ ખોટું ન લાગતા કેસને સુનાવણી યોગ્ય માન્યો. પણ હવે એન્કોર્સમેન્ટ ડિરેક્ટોરેટ (ઈડી) ના આરોપ પર કોર્ટ દ્વારા પસંદ સંજ્ઞાન લેવાના મુદ્દે ૧૪મી જુલાઈ ૨૦૨૫ના રોજ બધા જ પક્ષોની દલીલો પૂરી થઈ હતી, અને જોતી વખતે આંખ આડા કાન કરવા પર છે. બતાવનારા હિંસા બતાવતી વખતે જોનારની ક્ષમતા પણ જોવી જોઈએ. મેં એકવાર એનિમલ ફિલ્મ જે થિયેટરમાં એડલ્ટ હતી તે જ ફિલ્મ કેમલ પર બાળકોને જોતાં જોયેલાં. આનો કંઈ અર્થ ખરો? હિંસા બતાવના બહાને ફિલ્મમાં સત્ય બતાવાય અને ફિલ્મ જોઈને હિંસા ફરાય એ બંને એક બીજાના નક્કી કરવાનું. ૧૧૭ પાનાના આ ચૂકાદાને લખતા કોર્ટેને પાંચ મહિના લાગ્યા. આ કેસના ચુકાદા વિષે નિર્ણય લેવા કે આ કેસ કયા આધારે ચલાવી શકાય તે તો કાયદાના જાણકાર લોકો જ કહી શકે. પણ કેસ તો ફરી પાછો બાર-બાર વર્ષ પહેલા હતો ત્યાં ને ત્યાં આવીને ઉભો રહ્યો. આવું બને પછી ન્યાયતંત્ર પર લોકોનો કેમ ભરોસો બેસે? **નેરંગ - જયસીંગ ગામીત**

આપણે ત્યાં આપણી બહુ કમનસીબી રહી છે કે આપણા યુવાધનને પૂરતી મોકળશા અને તકી આપી શકતા નથી.